

2014-09-01

เรื่องเล่าชาวจฬาฯ : สู้ทศวรรษที่ห้า สถาบันวิจัยสภาวะแวดล้อมจฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย

จักรพันธ์ สุทธิรัตน์

วรรณิ์ พงศ์ถาวร

Follow this and additional works at: <https://digital.car.chula.ac.th/jamjuree>

Part of the [Social and Behavioral Sciences Commons](#)

Recommended Citation

สุทธิรัตน์, จักรพันธ์ and พงศ์ถาวร, วรรณิ์ (2014) "เรื่องเล่าชาวจฬาฯ : สู้ทศวรรษที่ห้า สถาบันวิจัยสภาวะแวดล้อมจฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย," *Jamjuree Journal*: Vol. 16: Iss. 3, Article 8.

DOI: 10.58837/CHULA.JAMJUREE.16.3.7

Available at: <https://digital.car.chula.ac.th/jamjuree/vol16/iss3/8>

This Article is brought to you for free and open access by the Chulalongkorn Journal Online (CUJO) at Chula Digital Collections. It has been accepted for inclusion in Jamjuree Journal by an authorized editor of Chula Digital Collections. For more information, please contact ChulaDC@car.chula.ac.th.

เรื่องเด่นในอดีต :

จักรพันธ์ สุทธิรัตน์* นิสิตเก่าคณะวิทยาศาสตร์ ปีการศึกษา ๒๕๓๑-๒๕๓๔
และ วรธรณี พงศนิถาร** นิสิตเก่าคณะนิเทศศาสตร์ ปีการศึกษา ๒๕๒๐-๒๕๒๔

สู่ทศวรรษที่ห้า สถาบันวิจัยสภาวะแวดล้อม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ย้อนอดีต

นโยบายและวัตถุประสงค์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยในการจัดตั้งสถาบันวิจัยสภาวะแวดล้อม ตามพระราชกฤษฎีกาประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๕ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๗ ก็เพื่อให้เป็นสถาบันวิจัยที่ระดมทรัพยากรของจุฬาฯ ทำการวิจัยเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม มีหน้าที่หลักในการศึกษาวิจัยปัญหาด้านสภาวะแวดล้อม เพื่ออำนวยความสะดวกต่อการวางแผนพัฒนา ป้องกันแก้ไข ตลอดจนอนุรักษ์สภาพแวดล้อม อันจะนำมาซึ่งคุณภาพชีวิตที่พึงปรารถนาของสังคม

ตลอดสี่ทศวรรษที่ผ่านมา บริบทของสถาบันฯ มีการปรับเปลี่ยนและพัฒนาเป็นลำดับ โดยยังคงมุ่งหมายหลักในการเป็นศูนย์กลางความร่วมมือการดำเนินงานทางวิชาการร่วมกับคณะ สถาบัน และส่วนงานต่างๆ ในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดในเชิงวิชาการ มุ่งเน้นงานวิจัยคุณภาพสูงและสนับสนุนการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัย จากระยะเริ่มต้นในบทบาทสำคัญระดับประเทศ เกี่ยวกับการวางแผนการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมในเขตเมืองและชนบท การศึกษาวิจัยเกี่ยวกับปัญหาโลหะหนัก สารอันตราย และขยายแนวคิดเกี่ยวข้องกับนโยบายและการวางแผนพัฒนาประเทศมากขึ้นในระยะต่อมา การมีส่วนร่วมในการพัฒนากระบวนการจัดทำรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อม (Environmental Impact Assessment) หรือ EIA เป็นต้น

มองอนาคต

ทิศทางและพันธกิจของสถาบันฯ ในช่วงทศวรรษที่ ๔ สู่ทศวรรษที่ ๕ ยังคงบทบาทในการวิจัยและผลิตผลงานวิชาการด้านการบริหารทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างต่อเนื่อง โดยได้มีการพัฒนาบุคลากรของกลุ่มวิจัยด้านการจัดการสารและของเสียอันตราย (โดยทำงานร่วมกับศูนย์ความเป็นเลิศด้านการจัดการสารและของเสียอันตราย และหน่วยงานในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้แก่ คณะวิทยาศาสตร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ และศูนย์เครือข่ายอื่นๆ ทั่วประเทศ) นอกจากนี้สถาบันฯ ยังมีส่วนร่วมในการบริหารหลักสูตรและจัดการการเรียนการสอน เป็นที่ปรึกษาให้กับนิสิตใน ๓ หลักสูตร คือ (๑) หลักสูตรสหสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม หรือ Environmental Science (๒) หลักสูตรสหสาขาวิชาการจัดการสิ่งแวดล้อม (หลักสูตรนานาชาติ) หรือ Environmental Management (International Program) และ (๓) หลักสูตร

*รองศาสตราจารย์ ดร. **ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.

สหสาขาวิชาสิ่งแวดล้อม การพัฒนา และความยั่งยืน (หลักสูตรนานาชาติ) หรือ Environment Development and Sustainability (International Program) ทั้งระดับปริญญาโทและปริญญาเอก ดังนั้นแนวทางวิจัยเชิงลึกของกลุ่มงานวิจัยของสถาบันฯ เริ่มพัฒนาขึ้นอย่างรวดเร็วพร้อมๆ กับการเผยแพร่ผลงานวิจัยที่มีมาตรฐานระดับสากล

เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมในการก้าวเข้าสู่กลุ่มประเทศสมาชิกเศรษฐกิจอาเซียน หรือ AEC บทบาทพันธกิจของสถาบันวิจัยสภาวะแวดล้อม จึงมีการตั้งรับให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงแบบพลวัตอย่างรวดเร็วของโลกยุคใหม่ โดยยึดหลักการของการพัฒนาอย่างยั่งยืนในการสร้างองค์ความรู้สำหรับการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม นับตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๕ เป็นต้นมา สถาบันฯ ได้กำหนดทิศทางใน ๓ กลุ่มงานวิจัยหลัก คือ

งานวิจัยด้านการจัดการโลหะหนัก ซึ่งมีการศึกษารอบคลุมสาเหตุ การปนเปื้อน ทั้งจากภาคอุตสาหกรรม เกษตรกรรม การลดผลกระทบและบำบัดฟื้นฟูพื้นที่ปนเปื้อน ตลอดจนการผลักดันแนวทางอุตสาหกรรมสีเขียว โดยเฉพาะเหมืองแร่สีเขียว (green mining) เป็นต้น

งานวิจัยด้านการลดผลกระทบและการปรับตัวเชิงพื้นที่ต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และภัยพิบัติ การศึกษาด้านสังคมคาร์บอนต่ำ (low carbon society)

การจัดการสิ่งแวดล้อมชุมชน มุ่งเน้นการพัฒนาให้เกิดสังคมเข้มแข็งด้านสิ่งแวดล้อม โดยเน้นพื้นที่ชุมชนรอบข้างมหาวิทยาลัยทั้งในกรุงเทพมหานคร สระบุรี และน่าน เป็นหลัก โดยยึดการมีส่วนร่วมของชุมชนในการดำเนินกิจกรรมต่างๆ เพื่อแก้ไขปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เสื่อมโทรม ปัญหามลพิษและผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม สุขภาพ และชุมชน เป็นต้น

ความมุ่งมั่นและท้าทาย

ในวันที่ ๕ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ นี้ นับว่าเป็นวาระพิเศษอีกครั้งหนึ่ง เนื่องจากเป็นวันครบรอบ ๕๐ ปี การสถาปนาสถาบันฯ อย่างเป็นทางการ โดยตลอดระยะเวลา ๕ ทศวรรษ สถาบันฯ มุ่งเน้นงานวิจัยด้านคุณภาพสิ่งแวดล้อมเชิงประยุกต์ที่ไม่ซ้ำซ้อนกับคณะและหน่วยงานอื่นในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในขณะที่เดียวกันสถาบันฯ สนองรับนโยบายและแผนงานวิจัยของประเทศในการพัฒนางานวิจัยเชิงบูรณาการหลากหลายสาขาที่สามารถนำมาประยุกต์กับการปฏิบัติได้ในภาคอุตสาหกรรมและสังคม มุ่งเน้นการใช้ประโยชน์งานด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีสู่ภาคสังคมและอุตสาหกรรม และนำผลการดำเนินการกลับเข้ามาปรับปรุงงานด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีต่อไป ในปัจจุบันสถาบันฯ มีคณาจารย์และนักวิจัยใหม่หลายท่านที่จบการศึกษาจากสถาบันการศึกษาในประเทศและต่างประเทศ ซึ่งส่งผลต่อการพัฒนาและผลักดันแนวคิดด้านการวิจัยยุคใหม่ที่ตอบรับกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลกได้

อย่างเหมาะสม ประกอบกับสถาบันฯ ยึดมั่นการดำเนินงานบนหลักการธรรมาภิบาล ทั้งในส่วนการดำเนินงานภารกิจของสถาบันฯ ผู้ใช้ประโยชน์จากงานการศึกษาวิจัย บริการวิชาการ และต่อสังคมและชุมชน ซึ่งเป็นรากฐานที่สำคัญของการพัฒนาและการสร้างสรรค์สังคมอย่างยั่งยืน

(๑) เสาหลักของสังคมด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน

สถาบันฯ มีทิศทางอย่างชัดเจนในการนำองค์ความรู้ทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีไปประยุกต์ เผยแพร่สู่การปฏิบัติต่อสังคมและชุมชน โดยเน้นพื้นที่ศึกษาวิจัยในเขตกรุงเทพมหานคร และจังหวัดภาคกลาง รวมไปถึงจังหวัดสระบุรีและจังหวัดน่าน ซึ่งเป็นที่ตั้งศูนย์เครือข่ายการเรียนรู้ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยสถาบันฯ มุ่งส่งเสริมและร่วมพัฒนาเพื่อนำไปสู่มหาวิทยาลัยแห่งความยั่งยืน (Sustainable university) ของประเทศและภูมิภาคต่อไป บทบาทดังกล่าวเป็นความมุ่งมั่นและท้าทายของสถาบันวิจัยสภาวะแวดล้อมในการก้าวสู่ทศวรรษที่ ๕ ในการทำหน้าที่เป็นแหล่งรวมของความรู้ ความเชี่ยวชาญ และมีบทบาทต่อการแก้ไขปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมของสังคม การพัฒนามาตรฐานงานวิจัย วิชาการ การถ่ายทอดเทคโนโลยี และการให้บริการสังคมและชุมชน สมกับการทำหน้าที่เป็นเสาหลักของสังคมด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน

(๒) การพัฒนาหลักสูตรเพื่อตอบสนองกับปัญหาโลกร้อนและพิบัติภัย

ปัจจุบันคณาจารย์และนักวิจัยของสถาบันฯ เป็นกำลังหลักและกำลังสนับสนุนในการดำเนินงานของหลักสูตรบัณฑิตศึกษา สหสาขาวิชาด้านสิ่งแวดล้อม ๓ หลักสูตร และด้วยประสบการณ์และความท้าทายต่อการเปลี่ยนแปลงและพลวัตของศาสตร์

ใหม่ ๆ ทำให้สถาบันฯ ตระหนักถึงความจำเป็นในการพัฒนาหลักสูตรใหม่ เพื่อให้ทันกับสภาวะการณ์และตอบรับกับสภาวะแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป ทั้งนี้เนื่องจากปัจจุบันประเทศไทยและสมาชิกประเทศอาเซียน ซึ่งเป็นกลุ่มประเทศที่กำลังพัฒนาประสบปัญหาสภาวะแวดล้อมที่เสื่อมโทรม การใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างฟุ่มเฟือยขาดความสมดุล และนำไปสู่ปัญหาและผลกระทบด้านต่าง ๆ โดยเฉพาะปัญหาโลกร้อนและพิบัติภัย ปัญหาพื้นที่ปนเปื้อนขยะ และสารพิษต่าง ๆ ด้วยเหตุนี้สถาบันฯ จึงมีแนวคิดในการที่จะพัฒนาหลักสูตร *Environmental Resilience* โดยมีวัตถุประสงค์หลักในการบูรณาการศาสตร์และองค์ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เพื่อนำมาประยุกต์ใช้กับการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมแบบองค์รวม และมุ่งเน้นการสร้างความรู้พร้อมให้กับบัณฑิตในการนำความรู้ ประสบการณ์และความสามารถทางวิชาการที่ได้จากกระบวนการศึกษาวิจัยอย่างเป็นระบบ และครอบคลุมศาสตร์ทั้งในมิติวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สังคม ชุมชน เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม รวมทั้งการจัดการเรียนการสอนให้บัณฑิตมีจิตสำนึกในการให้บริการสังคม เพื่อให้บัณฑิตสามารถดำเนินภารกิจ ประยุกต์ใช้

องค์ความรู้ที่ทันสมัยในการแก้ไขปัญหาภาวะปัญหาโลกร้อนและพิบัติภัยให้กับผู้มีส่วนได้เสียและทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง

(๓) สถาบันวิจัยฯ กับความรับผิดชอบต่อสังคม

สถาบันฯ ได้กำหนดภารกิจ การดำเนินงานให้สอดคล้องกับนโยบายของมหาวิทยาลัยเพื่อขับเคลื่อนการทำงานด้านความรับผิดชอบต่อสังคม โดยมีการดำเนินงานร่วมกับหน่วยงานหลักที่รับผิดชอบในมหาวิทยาลัยและในพื้นที่ชุมชนโดยรอบพื้นที่มหาวิทยาลัย ได้แก่พื้นที่เขตปทุมวันและเขตหลังสวน กรุงเทพมหานคร พื้นที่ศูนย์เครือข่ายการเรียนรู้ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อำเภอแก่งคอย จังหวัดสระบุรี และจังหวัดน่าน ซึ่งมีการดำเนินงานโครงการที่เกี่ยวข้องกับสภาพแวดล้อมของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และชุมชนรอบข้างทั้งในกรุงเทพ และบริเวณพื้นที่ศูนย์เครือข่ายการเรียนรู้ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ตามแผนนโยบายชุมชนเข้มแข็ง เพื่อการส่งเสริมความยั่งยืนของมหาวิทยาลัย โดยคณาจารย์ นักวิจัย ของสถาบันฯ ดำเนินโครงการต่างๆ ที่สำคัญ ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๓ จนถึงปัจจุบัน อาทิเช่น

โครงการเฝ้าระวังการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ศูนย์พัฒนกิจและนิสิตเก่าสัมพันธ์

ศูนย์พัฒนกิจและนิสิตเก่าสัมพันธ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เพื่อสุขภาพชุมชน
 โครงการการพัฒนาความเข้าใจด้านคุณภาพสิ่งแวดล้อม เพื่อการบริหารจัดการอย่างยั่งยืน
 โครงการเศรษฐกิจชุมชน: ความเข้มแข็งของคนและชุมชนยั่งยืน
 โครงการการจัดการขยะและก๊าซชีวภาพ
 โครงการการพัฒนาตามวิถีสังคมและเศรษฐกิจสีเขียว
 โครงการพัฒนาและจัดการแหล่งน้ำอย่างยั่งยืน พื้นที่โดยรอบที่ดินจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อำเภอแก่งคอย จังหวัดสระบุรี
 โครงการการจัดทำหลักสูตรสิ่งแวดล้อมสำหรับชั้นประถมศึกษาให้เหมาะสมกับบริบทของท้องถิ่น
 โครงการ ชุมชนจิตอาสาพัฒนาสิ่งแวดล้อม “ส” ในพื้นที่ สวนหลวงสามย่าน และ สยามสแควร์ (พื้นที่ สยกกำลังสาม “ส”)

(๔) สถาบันฯ กับบทบาทเครือข่ายความร่วมมือด้านวิชาการระดับประเทศและต่างประเทศ
 จากบทบาทในอดีตที่สถาบันฯ เป็นองค์กรประสานความร่วมมือส่วนงานต่างๆ ภายในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในการดำเนินงานวิจัยและงานวิชาการด้านสิ่งแวดล้อมกับอีก ๔ หน่วยงานหลัก คือ คณะวิทยาศาสตร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ และสถาบันวิจัยสังคม และในช่วงย่างเข้าสู่ต้นทศวรรษที่ ๕ นี้ นับเป็นช่วงที่มีความก้าวหน้าของการสร้างความร่วมมือด้านวิชาการและมีการพัฒนากิจกรรมความร่วมมืออย่างต่อเนื่องกับประเทศในภูมิภาคเอเชีย คือ Ritsumeikan University, Keio University ประเทศญี่ปุ่น, The International Environmental Analysis and Education Center (IEAEC), Dong-A University และ Gwangju Institute of Science and Technology ประเทศสาธารณรัฐเกาหลี สำหรับในกลุ่มประเทศสหรัฐอเมริกา

ได้แก่ Oklahoma University และ North Dakota State University และกลุ่มประเทศยุโรป คือ University of Sassari ประเทศอิตาลี Institute for System Science, University of Graz ประเทศออสเตรีย, Faculty of Geography, Moscow, State University สหพันธรัฐรัสเซีย
 ความร่วมมือดังกล่าวนี้ได้ขยายตัวออกไปตามสายงานและประสบการณ์วิจัยของคณาจารย์นักวิจัยทั้งรุ่นเก่าและรุ่นใหม่ของสถาบันฯ ที่เกิดจากภารกิจด้านศึกษาวิจัยตามแนววิจัยหลักของสถาบันทั้ง ๓ กลุ่ม ผ่านการทำงานในโครงการวิจัยต่าง ๆ และพัฒนาขยายความร่วมมือไปในการบริการวิชาการ การจัดอบรมสัมมนา และการแลกเปลี่ยนอาจารย์นักวิจัย และนิสิต โดยมีการสร้างความร่วมมือภายใต้การลงนามในบันทึกความเข้าใจ (Memorandum of Understanding: MOU) ระหว่างสถาบันฯ กับ Graduate School of

Policy Science, Ritsumeikan University และ Regional Information Research Center, Ritsumeikan University เป็นต้น

(๕) ภารกิจที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมอบหมาย

ภายใต้โครงการมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ สถาบันฯ ได้รับความไว้วางใจจากมหาวิทยาลัยให้บริหารงานวิจัยกลุ่มงานวิจัย (Research Cluster) ด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศกับการจัดการภัยพิบัติ ตั้งแต่ปี พ.ศ.๒๕๕๔ จนถึงปัจจุบัน โดยมีนักวิจัยของสถาบันฯ หลายท่านได้เข้าร่วมรับทุนดำเนินการวิจัย และมีผลผลิตงานวิชาการตลอดระยะเวลา ๓ ปีของการดำเนินงานเป็นที่น่าพอใจ และมีพัฒนาการอย่างต่อเนื่องจนมีผลงานที่มีคุณภาพเป็นจำนวนมาก ที่สำคัญทีมงานวิจัยได้ร่วมระดมความคิดที่จะพัฒนายุทธศาสตร์วิจัย และแผนที่เส้นทางวิจัย ด้านการเปลี่ยนแปลงสภาวะ

ภูมิอากาศและภัยพิบัติ โดยมีการดำเนินงานร่วมมือกับคณะและส่วนงานต่างๆ อาทิเช่น คณะวิทยาศาสตร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ คณะนิเทศศาสตร์ และสถาบันวิจัยสังคม เพื่อพัฒนารอบงานวิจัยและภารกิจที่ตอบสนองโจทย์วิจัย ๓ ด้าน คือ ๑) ด้านการประยุกต์ใช้ความรู้ทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในการบรรเทาหรือรับและปรับตัวต่อสภาพภูมิอากาศที่เปลี่ยนแปลง ๒) การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และ ๓) การมีส่วนร่วมกับภาคชุมชนและสังคม
 ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๔ สถาบันวิจัยสภาวะแวดล้อมได้รับมอบหมายภารกิจจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยให้ทำหน้าที่เป็นฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และขณะนี้คณะกรรมการดังกล่าวกำลังผลักดันการจัดตั้งหน่วยความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสิ่งแวดล้อม

(Environment Health and Safety) ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อให้สามารถดำเนินงานประจำได้ในปี พ.ศ. ๒๕๖๐ เมื่อครบรอบ ๑๐๐ ปีจุฬาฯ สถาบันฯ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะมีส่วนร่วมเป็นส่วนงานต่างๆ ของจุฬาฯ ในการดำเนินการภารกิจที่เกี่ยวข้องภายใต้แผนพัฒนาระบบการจัดการความปลอดภัยของห้องปฏิบัติการในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๗ – ๒๕๕๙ ซึ่งมีเป้าหมายและกิจกรรมที่ต้องการบรรลุอย่างเด่นชัด คือ การจัดตั้งกลไกระดับนโยบาย ระดับบริหาร และหน่วยงานกลาง เพื่อดูแลสภาพแวดล้อม สุขภาพ ความปลอดภัย ของนิสิต บุคลากร และชุมชนรอบข้าง เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายมหาวิทยาลัยเพื่อความยั่งยืนกับบริบทของความรับผิดชอบต่อสังคมอย่างแท้จริง ภายใต้แผนงานดังกล่าวกลุ่มนักวิจัยของสถาบันฯ ยังได้ดำเนินงานเพื่อยกระดับความปลอดภัยของห้องปฏิบัติการ (Lab safety) ของมหาวิทยาลัย เพื่อสร้างวัฒนธรรมความปลอดภัยในห้องปฏิบัติการของผู้ปฏิบัติงานและบุคลากรทุกระดับ ให้ตระหนักถึงความปลอดภัยต่อตนเอง เพื่อนร่วมงาน มหาวิทยาลัย และชุมชน ควบคู่กับการผลิตผลงานวิชาการที่เป็นเลิศ

เมื่อพิจารณาถึงการเปลี่ยนแปลงแบบพลวัตของโลกและบริบทของการเป็นมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ สถาบันวิจัยสภาวะแวดล้อม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีความมุ่งมั่นและพัฒนาการสร้างองค์ความรู้ การใช้ประโยชน์จากงานวิจัย สนับสนุนการเรียนการสอนระดับบัณฑิตศึกษา และรับใช้สังคม เพื่อให้คงไว้ซึ่งการเป็น “เสาหลักของสังคมด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน” พร้อมกับยกระดับมาตรฐานงานวิชาการ ขยายเครือข่ายทั้งในระดับประเทศและนานาชาติ เพื่อการก้าวสู่การเป็นสถาบันหลักด้านสิ่งแวดล้อมระดับสากลในทศวรรษที่ ๕ ของสถาบันฯ และเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืนของประเทศ